

Arrest

nr. 199 126 van 1 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Oekraïens staatsburger te zijn, afkomstig uit Lugansk. In september 2009 begon u tijdens een vakantie in Egypte een relatie met K. M. (...) (O.V. X), die de Wit-Russische

nationaliteit heeft. In mei 2010 ging u bij hem wonen in Minsk, Wit-Rusland. Op 23 juni 2010 zijn jullie ook gehuwd. In augustus 2011 verhuisde u samen met uw echtgenoot vanuit Wit-Rusland naar Lugansk. Uw echtgenoot vond er werk als buschauffeur. Op 28 september 2011 werd jullie dochter, K. S. (...), geboren. In februari 2014 brak het separatistisch conflict in de Donbass-regio uit. Op 2 juli 2014 waren u en uw echtgenoot met de wagen onderweg naar het dorp Lutugino om er zuivelproducten te kopen. Onderweg werden jullie aan een checkpoint tegengehouden door enkele gemaskerde personen van een separatistische militie. Ze wilden jullie documenten controleren. Deze personen spraken met een Kaukasisch accent. Toen uw echtgenoot hen zijn portefeuille overhandigde, vonden ze een foto van uw echtgenoot samen met de vroegere president Juschenko. Daarop begonnen ze hem uit te schelden en hem ervan te beschuldigen de Oekraïense regering te steunen. Uw echtgenoot moest uitstappen en de koffer van de wagen openen. Daarop werd hij neergeslagen. Terwijl uw echtgenoot bewusteloos op de grond lag, sleurden de militairen u uit de wagen. Ze wilden u verkrachten. Uw echtgenoot kwam echter bij bewustzijn en sloeg één van uw belagers met een steen op het hoofd. Daarop kon u weglopen. Op uw vlucht zag u hoe de andere militairen uw echtgenoot overmeesterden. U liep verder tot u bij het dorp Georgievka kwam waar u mensen om hulp vroeg. Een man bracht u met zijn wagen naar uw ouders in Lugansk. U vertelde hen wat er gebeurd was. Uw vader ging naar het politiebureau om aangifte te doen van de ontvoering van uw echtgenoot. Twee dagen later werd u opgebeld door uw echtgenoot. Hij kon u enkel zeggen dat hij in orde was en daarna was de verbinding verbroken. Ongeveer twee uur later belde hij u terug op. U vernam dan dat hij ontsnapt was uit het militair commissariaat waar hij werd vastgehouden, nadat hij de bewaker had kunnen overmeesteren. Hij vroeg om hem met de wagen op te halen aan het oncologisch ziekenhuis. Uw vader vertrok onmiddellijk en bracht uw echtgenoot eerst naar zijn huis om zijn verwondingen te verzorgen. Uw echtgenoot werd tijdens zijn detentie ernstig mishandeld. De persoon die hij had neergeslagen met een steen, was later overleden aan zijn verwondingen. Zijn broer was een commandant bij de separatistische milities en wilde hiervoor wraak nemen op uw echtgenoot en zijn gezin. Uw vader vond het beter dat uw echtgenoot zich verborgen hield en bracht hem naar een garage met een kelder elders in de stad. Jullie besloten om te vluchten uit Lugansk. Op 5 juli 2014 's avonds laat vertrokken jullie samen met uw vader en jullie dochter met de wagen naar uw neef D. C. (...) die in de stad Vasylykiv in de provincie Kiev woonde. Ongeveer twee weken later waren jullie op een dag inkopen aan het doen in Kiev. U werd opgebeld door een onbekend nummer. Uw echtgenoot nam de telefoon op en een onbekende man zei dat ze wisten dat jullie in Kiev waren en dat ze jullie zouden komen vermoorden. Daarop besloten jullie om het land te verlaten. Uw neef regelde jullie reis. Op 29 juli 2014 vertrokken jullie samen met jullie dochter met een minibus vanuit Kiev. Jullie kwamen op 31 juli 2014 in België aan en dienden op dezelfde dag een asielaanvraag in. Na jullie aankomst in België vernam u van uw ouders dat onbekende personen regelmatig naar jullie geïnformeerd hebben in het appartementsgebouw waar jullie woonden. Toen uw vader op een keer naar jullie appartement kwam kijken, werd hij door deze personen ook geslagen.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw Oekraïens paspoort, uw rijbewijs, een kopie van de echtscheidingsakte van uw echtgenoot, een kopie van de overlijdensakte van zijn eerste echtgenote, een kopie van de overlijdensakte van de stiefvader van uw echtgenoot, een kopie van de overlijdensakte van de vader van uw echtgenoot, een kopie van de geboorteakte van de moeder van uw echtgenoot, een kopie van een attest van woonst van uw echtgenoot in Wit-Rusland, een kopie van een diploma van uw echtgenoot, een medisch attest, een medisch attest van uw echtgenoot, het medisch boekje van jullie dochter, een kopie van een foto van uw echtgenoot samen met de vroegere president Juschenko, en een attest van de politie in verband met de aangifte van de verdwijning van uw echtgenoot.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u en uw echtgenoot er vervolgd werden door enkele leden van een separatistische militie. Jullie kregen tijdens een controle aan een checkpoint problemen met deze personen waarna uw echtgenoot één van hen ernstig verwondde. Deze persoon overleed later aan zijn verwondingen en zijn broer wilde hiervoor wraak nemen op jullie (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 01/06/2015, p. 5, 7, 8, 13, 14, 15). Daarnaast haalde uw echtgenoot nog aan in geval van terugkeer te vrezen om opgeroepen te worden voor militaire dienst in het Oekraïense leger (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 06/07/2015, p. 6, 7). Er dient echter op gewezen te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst legden u en uw echtgenoot enkele weinig aannemelijke en weinig logische verklaringen af aangaande de door jullie aangehaalde problemen aan de checkpoint te Lutugino, wat de oorzaak was van jullie verdere vervolging door leden van een separatistische militie. Zo verklaarden zowel u als uw echtgenoot dat jullie problemen aan de checkpoint veroorzaakt werden door het feit dat de militairen tussen de documenten van uw echtgenoot een foto aantroffen waarop uw echtgenoot te zien is samen

met de vroegere Oekraïense president Yuschenko (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/06/2015, p. 5, 15 en gehoorverslagen Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 01/06/2015, p. 5 en d.d. 06/07/2015, p. 2-3). Uw echtgenoot stelde dat de militairen hem omwille van deze foto onmiddellijk begonnen uit te schelden en hem ervan te beschuldigen de Oekraïense regering te steunen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 08/02/2016, p. 7, 8). Gezien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Lutugino en de omgeving errond in deze periode onder controle stond van de separatisten en er gevechten plaatsvonden, is het op zich al weinig aannemelijk te noemen dat uw echtgenoot dan zo onvoorzichtig zou zijn om in deze omstandigheden een dergelijke foto bij zich te hebben gezien het grote risico op controles. Uw echtgenoot stelde zelfs dat deze foto zich op een opvallende plaats in zijn portefeuille bevond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 01/06/2015, p. 5). Zeker gezien uw verklaringen dat jullie wekelijks naar Lutugino gingen om zuivelproducten te kopen, dat jullie in het verleden ook al werden tegengehouden voor controles waarbij de militairen toen toch ook in de wagen gekeken hadden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/06/2015, p. 14), en gezien uw echtgenoot zelf verklaarde dat hij alleen al omwille van het feit dat hij een buitenlander was voor problemen vreesde bij controles (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van echtgenoot, d.d. 08/02/2016, p. 7), zijn dergelijke gedragingen weinig aannemelijk te noemen. Toen uw echtgenoot hierop gewezen werd en gevraagd werd waarom hij die foto bij zich had, legde hij in verband hiermee nog eens weinig aannemelijke en weinig logische verklaringen af. Hij stelde aanvankelijk dat hij die foto juist bij zich had omdat een dergelijke foto indruk maakte en hij daardoor gemakkelijk tegen betaling kon doorrijden bij controles. Toen vervolgens gevraagd werd om dit dan eens te verduidelijken, aangezien hij eerder toch verklaarde dat hij er precies omwille die foto meteen van beschuldigd werd de Oekraïense regering te steunen, kon hij dit niet uitleggen. Uw echtgenoot beweerde vervolgens dat hij eerder eigenlijk niet gecontroleerd werd en dat hij ook niet wist waarom hij omwille van die foto de laatste keer problemen kreeg (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van echtgenoot, d.d. 08/02/2016, p. 7). Bovendien werd noch door u noch door uw echtgenoot in de vragenlijst voor de Dienst Vreemdelingenzaken enige melding gemaakt van deze foto (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken en vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken echtgenoot). Aangezien dit volgens jullie toch de concrete aanleiding was van jullie problemen aan de checkpoint en bijgevolg een cruciaal element in jullie asielrelaas betreft, is het minstens merkwaardig te noemen dat jullie hiervan dan geen melding gemaakt hebben voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen al ernstig ondermijnd.

Bovendien legden u en uw echtgenoot wel erg vage en weinig aannemelijke verklaringen af aangaande jullie vlucht uit de stad Lugansk in de nacht van 5 op 6 juli 2014 naar de stad Vasykiv in de provincie Kiev. Toen u gevraagd werd om uit te leggen langs welke wegen jullie de stad Lugansk verlaten hebben, kon u behalve dat jullie de stad verlieten richting Kharkov, geen verdere informatie geven. Toen u gevraagd werd op welke manier jullie gereden hebben om checkpoints te vermijden, stelde u slechts dat jullie tussen de velden gereden hebben. Toen u opnieuw gevraagd werd om te verduidelijken waar en op welke manier jullie deze checkpoints dan vermeden hadden, kon u enkel in erg vage bewoordingen zeggen dat jullie via kleine wegen gereden hebben tot jullie bij de hoofdweg naar Kharkov kwamen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/06/2015, p. 15, 16). Ook uw echtgenoot kon niet meer zeggen dan dat uw vader reed en dat jullie langs voor hem onbekende wegen reden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 06/07/2015, p. 5). Gezien uit de beschikbare informatie waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in deze periode in die regio intensief gevochten werd tussen het Oekraïense leger en de separatisten en het bijgevolg op zich al erg gevaarlijk was om een dergelijke reis te ondernemen en zeker gezien jullie er alle belang bij hadden om niet in handen te vallen van de separatisten, is het op zich weinig aannemelijk dat jullie dan niet beter opgelet hebben langs welke wegen jullie gereden hebben en op welke manier jullie checkpoints konden vermijden.

Verder kan nog gewezen worden op een opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de verklaringen die door uw echtgenoot werden afgelegd. U verklaarde tijdens uw eerste en tweede gehoor dat uw vader nog jullie documenten en andere spullen in jullie appartement is gaan ophalen, onmiddellijk nadat hij uw echtgenoot na zijn ontsnapping uit het militair commissariaat met de wagen naar huis had gebracht (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/06/2015, p. 14 en gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2015, p. 3). In uw tweede gehoor stelde u zelfs dat uw echtgenoot u na zijn ontsnapping uit het militair commissariaat via de telefoon uitdrukkelijk gevraagd had om deze documenten nog te gaan ophalen in jullie appartement (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2015, p. 3). Toen aan uw echtgenoot gevraagd werd of iemand van de familie na aanvang van jullie problemen nog teruggekeerd is naar jullie appartement, beweerde hij dat uw vader jullie documenten en andere spullen had opgehaald nog voor zijn ontsnapping uit het militair

commissariaat. Hij verklaarde dit al van u vernomen te hebben tijdens jullie eerste telefoongesprek toen hij nog vastgehouden werd op het militair commissariaat (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 08/02/2017, p. 9). Toen uw echtgenoot geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen, bleef hij bij zijn verklaringen dat uw vader alle documenten al eerder had opgehaald (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 08/02/2017, p. 11). U stelde in uw derde gehoor dan weer dat uw echtgenoot u tijdens dit telefoongesprek wel gevraagd had om deze documenten op te halen, maar dat u hem gezegd had dat uw vader dat al gedaan had nadat u uit Lutugino naar huis werd gebracht (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/02/2017, p. 2, 3), wat evenwel niet overeenstemt met uw verklaringen tijdens uw eerste en tweede gehoor. Bovendien is de vaststelling dat u in uw derde gehoor uw verklaringen blijkbaar aanpaste aan de verklaringen van uw echtgenoot op zich al weinig overtuigend te noemen. Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, stelde u dat u door zenuwachtigheid misschien bepaalde details vergeten was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 08/02/2017, p. 4), wat geen afdoende uitleg biedt. Uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor waren duidelijk. Redelijkerwijs kan trouwens verwacht worden dat u en uw echtgenoot die zich op dezelfde vervolgingsfeiten baseren aangaande cruciale elementen in jullie asielrelaas coherente verklaringen afleggen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder ondermijnd.

Daarnaast kan nog worden opgemerkt dat u en uw echtgenoot weinig geloofwaardige verklaringen aflegden met betrekking tot jullie reisweg vanuit Oekraïne naar België. U verklaarde vanuit Kiev onder begeleiding van een smokkelaar met een minibus naar België gereden te zijn. Wat betreft het traject van jullie reis, stelde u in het geheel niet te weten langs welke landen of plaatsen jullie gereisd zijn. U kon enkel aangeven dat jullie ergens een grens hebben overgestoken en dat de chauffeur toen documenten getoond heeft aan de grenswachters. U kon echter niet zeggen waar dit ergens was. Met betrekking tot deze documenten, verklaarde u dat uw neef ervoor gezorgd had dat er voor jullie valse reispaspoorten werden aangemaakt. U kon echter geen verdere informatie aangaande deze reispaspoorten geven, omdat u deze documenten niet eens gezien hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 01/06/2015, p. 7-8). Uw echtgenoot had voor de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens verklaard dat het om reispaspoorten ging voorzien van een visum voor een onbekend land en dat jullie deze documenten niet gezien hebben (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken echtgenoot, vraag nr. 32). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precare onderneming is, en gezien het persoonlijk belang dat jullie hadden bij het welslagen van jullie vlucht uit jullie herkomstland, jegens het welke jullie verklaarden een ernstige vrees te koesteren, is het niet aannemelijk dat jullie dermate onwetend zijn aangaande het traject en de organisatie van jullie reis. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten en dat jullie hier dan niet beter op voorbereid werden door de smokkelaar. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw echtgenoot jullie internationale paspoorten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Tenslotte haalde uw echtgenoot nog aan dat hij in geval van terugkeer naar Oekraïne ook vreesde opgeroepen te worden door het Oekraïense leger om mee te gaan strijden in de Donbass-regio (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 06/07/2015, p. 6). In verband hiermee dient vooreerst echter te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Oekraïense wetten betreffende de dienstplicht en de militaire dienst niet van toepassing zijn op buitenlanders die enkel in Oekraïne verblijven, zoals ook in het geval van uw echtgenoot. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenoot ook dat zijn vrees slechts gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen van hem die hij niet kon staven met enig concreet en objectief gegeven. Hij stelde namelijk van andere asielzoekers in het opvangcentrum in het algemeen vernomen te hebben dat iedereen nu in Oekraïne zou opgeroepen worden om te gaan strijden, maar hij kon hierover verder geen concrete informatie geven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal echtgenoot, d.d. 06/07/2015, p. 6, 7).

Naast de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien er zwaarwichtige gronden zijn om aan te nemen dat, in overeenstemming met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Welnu, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er weliswaar militaire incidenten voorkomen in de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, maar dat de situatie er over het algemeen kalm blijft, met uitzondering van de zones grenzend aan de "contactlijn" van de strijdende partijen. De informatie geeft ook aan dat het aantal slachtoffers -en a fortiori de burgerslachtoffers- gering blijft.

Rekening houdend met voornoemde vaststellingen, en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient vastgesteld dat de Oekraïense provincies van Donetsk en Lugansk, waar u van afkomstig bent, actueel niet gekenmerkt wordt als een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is om aan te nemen dat uw leven of persoon ernstig wordt bedreigd in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Oekraïens paspoort, uw rijbewijs, de kopie van de echtscheidingsakte van uw echtgenoot, de kopie van de overlijdensakte van zijn eerste echtgenote, de kopie van de overlijdensakte van de stiefvader van uw echtgenoot, de kopie van de overlijdensakte van de vader van uw echtgenoot, de kopie van de geboorteakte van de moeder van uw echtgenoot, de kopie van een attest van woonst van uw echtgenoot in Wit-Rusland, de kopie van een diploma van uw echtgenoot, een medisch attest van uw echtgenoot, en het medisch boekje van jullie dochter bevatten louter persoonsgegevens, medische gegevens, en gegevens betreffende gedane studies van u en uw gezinsleden, die hier niet in twijfel getrokken worden. Met betrekking tot het attest van de politie in verband met de aangifte van de verdwijning van uw echtgenoot, dient er op gewezen te worden dat om enige bewijskracht aan een dergelijk document te ontleenen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Dit document kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen bijgevolg niet herstellen. Aangaande het medisch attest kan worden opgemerkt dat dit document enkel stelt dat u aan bepaalde medische en/of psychische problemen leed, maar dat er verder niet in vermeld wordt door welke oorzaak of in welke precieze omstandigheden u deze problemen zou opgelopen hebben. Dit document kan uw beweerde vervolgingsfeiten bijgevolg evenmin staven. Wat betreft de kopie van een foto van uw echtgenoot samen met de vroegere president Juschenko, waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie, kan worden opgemerkt dat dit document verder geen informatie bevat die uw asielrelaas kan staven.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat in hoofde van uw echtgenoot, K. M. (...) (O.V. 7.921.638), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor

niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij betreffende het volstrekt onaannemelijk bevinden van het meedragen van een foto door haar echtgenoot van hem samen met de voormalige Oekraïense president Juschenko betoogt dat hij niet vooraf kon inschatten dat deze foto voor problemen kon zorgen en het nieuw voor hem was om voorzichtig te zijn, is de Raad van oordeel dat dit verweer niet kan worden aangenomen. Immers kan in redelijkheid worden verwacht dat wanneer men zich meermaals in een gebied begeeft dat onder controle staat van Russische separatisten en waar nog steeds wordt gevochten en men zich bewust is van de talrijke checkpoints men dient te beseffen dat het ontdekken van deze foto – die zich bovendien nog op een opvallend zichtbare plaats in de portefeuille van haar echtgenoot bevond – waarop men staat afgebeeld met een van de hoogste vertegenwoordigers van de Oekraïense natie dit in de ogen van de separatisten ontegensprekelijk wijst op het behoren tot het kamp van de vijand. Dat de echtgenoot van verzoekende partij het voorzichtig dienen te zijn als iets nieuw ervoer en derhalve niet voorbereid zou zijn geweest op een dergelijke controle mist verder feitelijke grondslag nu uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat zij wekelijks naar Lutugino gingen, zij in het verleden al tegengehouden waren bij controles en de echtgenoot van verzoekende partij alleen al door het feit buitenlander te zijn vreesde voor problemen bij dergelijke controles. Daarenboven geeft de echtgenoot van verzoekende partij zelf aan dat hij zich bewust was van de impact die een dergelijke foto kon hebben daar hij stelt dat op vertoon van deze foto tegen betaling gemakkelijk zou kunnen worden doorgereden bij controles. De Raad oordeelt het volstrekt ongeloofwaardig dat de echtgenoot van verzoekende partij in de geschetste situatie in en rond Lutugino een dergelijke foto op zak zou hebben.

Aangaande het verweer van verzoekende partij dat zij bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken weinig tijd hadden waardoor zij er geen melding maakten van de foto wijst de Raad erop dat hoewel de vragenlijst, die wordt ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij en haar echtgenoot mag worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit hun asielrelaas vermelden (administratief dossier, stukken 24 en 21). Verder blijkt nergens uit deze vragenlijsten dat verzoekende partij en haar echtgenoot een tijdslimiet werden opgelegd binnen dewelke zij hun asielmotieven diende uiteen te zetten en werd hen bij de invulling van voormelde vragenlijst, bij luik 3 vraag 5, de gelegenheid geboden hun asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Ook op de slotvraag of zij nog iets hadden toe te voegen antwoordden verzoekende partij en haar echtgenoot ontkennend. Van verzoekende partij en haar echtgenoot mag dan ook worden verwacht dat zij het meest wezenlijke element in hun asielrelaas, meer bepaald het betrapt worden met de foto van Juschenko op zak, die de oorzaak was van al hun

problemen, zouden vermelden bij hun gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze flagrante ommissie bevestigt verder het ongeloofwaardig karakter van het incident met de foto.

2.2.4. Dat verzoekende partij en haar echtgenoot hun vage verklaringen over hun vlucht uit de stad Lugansk in de nacht van 5 op 6 juli 2014 naar de stad Vasytkiv in de provincie Kiev wijten aan de grote stress op dat ogenblik kan door de Raad evenmin worden aangenomen daar de stress over het welslagen van hun vlucht juist hun alertheid zou moeten aanscherpen teneinde de checkpoints te vermijden en niet betrap te worden door Russische separatisten.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij stelt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden het gevolg zijn van de grote stress die zij en haar echtgenoot ervoeren, wijst de Raad erop dat hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partij en haar echtgenoot niet ontslaat van de plicht hun relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het gegeven van documenten en spullen weg te halen uit het appartement, zijnde de gezinswoning, om er nooit meer terug te keren en finaal zijn vlucht voor te bereiden betreft een wezenlijke element in het beweerde feitenrelaas waarvan mag worden verwacht dat dit eenduidig kan worden gesitueerd ten overstaan van het moment van ontsnapping uit het militair commissariaat, wat op zich een ingrijpende gebeurtenis is waarvan kan worden aangenomen dat deze in het geheugen gegrift staat.

2.2.6.1. Betreffende de motivering van verwerende partij aangaande de reisweg van verzoekende partij en haar echtgenoot naar België betoogt verzoekende partij dat zij niet konden weten welke landen zij doorkruisten daar zij werden begeleid en zij bijgevolg geen kennis namen van hun reisdocumenten in het bezit van de begeleider. Bovendien zijn er in de praktijk zeer weinig strenge controles aan de "*Oosterse grenzen van Schengenruimte*", aldus verzoekende partij.

2.2.6.2. Daargelaten de vaststelling dat het louter begeleid zijn verzoekende partij en haar echtgenoot niet in de onmogelijkheid stelt vast te stellen langs welke landen de reis verliep, is de Raad van oordeel dat van een persoon, *in casu* verzoekende partij net zoals haar echtgenoot, die uit ernstige vrees voor vervolging haar land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar de Europese Unie, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert is omdat zij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij totaal onwetend blijkt te zijn over de afgelegde reisweg en over de voor haar en haar echtgenoot aangewende reisdocumenten. Immers blijkt uit de door verwerende partij toegevoegde informatie (stuk 28, deel 4) dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoeelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij, haar echtgenoot als de smokkelaar op ontdekking was dan ook zeer reëel. Het is volgens de Raad dan ook uiterst onaannemelijk dat verzoekende partij en haar echtgenoot absoluut niet op de hoogte zouden zijn van de wijze waarop zij konden reizen en dat zij met hun smokkelaar geen afspraken hebben gemaakt over wat zij diende te zeggen of doen indien zij zou worden gecontroleerd, meer in het bijzonder voor wat betreft de inhoud van de voor hen gebruikte reisdocumenten. Tot slot wijst de Raad erop dat de bemerking van verzoekende partij dat er aan de buitengrenzen van de Schengenzone slechts zeer weinig strenge controles zijn een blote bewering betreft die zij met geen enkele objectieve informatie onderbouwt.

2.2.7. De motivering van verwerende partij betreffende het onder de wapens te zullen worden geroepen van de echtgenoot van verzoekende partij door de Oekraïense autoriteiten wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielfrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij weerlegt op generlei wijze de motivering van verwerende partij dat de situatie in de provincies Donetsk en Lugansk kalm is met uitzondering van de contactlijn tussen de strijdende partijen waar militaire acties nog steeds voorkomen en er derhalve geen uitzonderlijke situatie is waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is om aan te nemen dat haar leven of persoon ernstig wordt bedreigd. Evenmin brengt zij andersluidende informatie bij waaruit zou blijken dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet correct of niet langer actueel zou zijn. Ook de door verzoekende partij bij haar verzoekschrift gevoegde drie internetartikels en een *“uittreksel wet Republiek Wit-Rusland dd; 4 januari 2010”* geven geen andere kijk op desbetreffende analyse en besluit van verwerende partij. Uit de summiere vertalingen blijkt dat deze stukken handelen over de reactie van Wit-Russische president Loukachenko tegen de Wit-Russische strijders in de Donbass, over gezamenlijke militaire oefeningen van Rusland en Wit-Rusland in september 2017 waaruit waarnemers vrezen dat Moskou een inval plant in de Baltische staten of zelfs een algemeen conflict met de Navo, over het illegaal overschrijden van de Wit-Russische grens en over een toespraak van de Oekraïense president Poroshenko voor de VN-veiligheidsraad waarin deze stelt dat Rusland de hand heeft in terroristische activiteiten in de Donbass. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het verweer in haar verzoekschrift op geen enkele wijze verwijst naar deze bijlagen en derhalve niet verduidelijkt wat zij met deze stukken wil aantonen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 27 en 28), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 1 juni en 6 juli 2015 en 8 februari 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Waar verzoekende partij ter terechtzitting verwijst naar de stukken die door haar echtgenoot – samen met haar verschenen – ter terechtzitting worden neergelegd, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT